

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa P. sp. z o.o. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
z udziałem zainteresowanego C. S.A. w W.
o określenie warunków współpracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 13 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt VI ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 listopada 2015 r., VI ACa (...) Sąd Apelacyjny w (...), po ponownym rozpoznaniu sprawy, w wyniku wydania postanowienia Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2015 r., III SZ 3/15, oddalił apelację Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 29 stycznia 2014 r., XVII AmT (...), uchylającego decyzje Prezesa UKE z 15 grudnia 2011 r., odmawiającą określenia warunków współpracy między P. Sp. z o.o. (powód) a C. S.A. (zainteresowany) w zakresie hurtowych stawek rozliczeń dotyczących realizacji usługi przeniesienia numeru. Sąd Apelacyjny obciążył także Prezesa UKE kosztami postępowania apelacyjnego i zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł Prezes UKE, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na potrzebie dokonania wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, sprowadzającej się do tego: 1) czy w świetle art. 28 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 2, art. 31 ust. 2 pkt 3 lit. a i ust. 3 pkt 5 lit. b i art. 71 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r.- Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800 ze zm., dalej jako Prawo telekomunikacyjne lub PT) Prezes UKE ma bezwzględny obowiązek określenia wysokości stawek hurtowych rozliczeń z tytułu realizacji usługi przeniesienia numeru telefonicznego do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacji, gdy zostały spełnione przesłanki określone w art. 27 ust. 2 PT; 2) czy w świetle art. 28 ust. 1 PT w zw. z art. 31 ust. 2 pkt 3 lit. a i ust. 3 pkt 5 lit. b PT i art. 71 PT Prezes UKE może władczo określić wysokość hurtowych rozliczeń dotyczących usługi przeniesienia numeru, zwłaszcza w sytuacji, gdy na stronach nie ciążyą tzw. kosztowe obowiązki regulacyjne, a zastosowanie tzw. metody benchmarkowej, tj. opłat stosowanych na porównywalnych rynkach jest niemożliwe z uwagi na brak porównywalnych rynków poddanych ocenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy odnosząc się do wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, sformułowanego w skardze Prezesa UKE stwierdza, iż problem dotyczący obowiązku rozstrzygnięcia toczącego się między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi sporu, dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego został jednoznacznie rozstrzygnięty w postanowieniu Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2015 r., III SZ 3/15 (niepublikowane), które to postanowienie zostało prawidłowo uwzględnione i zastosowane przez Sąd Apelacyjny, rozpoznający ponownie sprawę.

W przywołanym postanowieniu Sąd Najwyższy przyjął, iż Prezesowi UKE przysługuje uprawnienie do odmowy określenia wzajemnych rozliczeń między stronami postępowania, jeżeli sprawa poddana pod rozstrzygnięcie nie jest sprawą sporną w rozumieniu art. 27 ust. 2 PT, bądź gdy zmiana umowy o dostępie telekomunikacyjnym we wnioskowanym zakresie byłaby sprzeczna z art. 28 PT. Gdy między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi toczy się spór w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, który został poddany Prezesowi UKE pod rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 27 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego, a jego rozstrzygnięcie wymaga dokonania zmiany dotychczasowej umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zastąpienia dotychczasowej umowy decyzją, organ regulacji rynku telekomunikacyjnego nie może wydać decyzji odmawiającej określenia warunków wzajemnej współpracy między przedsiębiorcami. Innymi słowy Prezes UKE, w sytuacji ziszczenia się wyżej wymienionych przesłanek, ma obowiązek rozstrzygnięcia toczącego się sporu niezależnie od trudności dowodowych bądź stopnia skomplikowania konkretnej sprawy.

Stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu w sprawie III SZ 3/15, które Sąd Najwyższy w obecnym składzie w całości podziela, i które zostało prawidłowo uwzględnione przez Sąd Apelacyjny, dowodzi, iż brak jest rozbieżności w wykładni przepisów Prawa telekomunikacyjnego, we wskazanym we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zakresie, stąd też brak jest publicznoprawnej potrzeby rozpoznania skargi kasacyjnej Prezesa UKE w przedmiotowej sprawie.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.